

Forfatter: Skram, Erik

Titel: Udrag fra Gertrude Coldbjørnsen (Danske Klassikere)

Citation: Skram, Erik: "Gertrude Coldbjørnsen", i Skram, Erik: *Gertrude Coldbjørnsen*, udg. af Pål Dahlerup, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skrame01-shoot-idm140171027444896/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Gertrude Coldbjørnsen

den ansete Jurist; og nu, nu er De jo berømt. – Advokat i Deres Alder og med et udsøgt Klientel –».

«Aaa ba! Mine Forhold ere meget normale. Jeg har en Del at bestille og kommer en Smule ud mellem Folk; min Stilling har medført mange Bekendtskaber, det er det Hele.»

«Vilde De da bytte med mig, der slider fra Morgen til Aften og har dog ikke hundrede betalende Patienter –?»

«Men en Kone, Familie og en lykkelig Fortid!»

«Naa ja, men hvorfor er De ikke gift – der har da været Ønsker nok ude efter Dem.»

Advokaten svarede ikke straks, og óen noget yngre Læge blev bange for at have berørt en Stræng, der ikke burde været anslaaet. Han gjorde hurtig et Spørgsmaal for at slippe over Pausen.

«Er De da ikke Søn af förlængst afdøde Stiftsprovst Feddersen?»

«Jeg! – Min Fader var en afsat Præst og Tjmelærer. Han var afsat, fordi han havde givet sin Biskop en Snyder. Det er ogsaa det Bedste, jeg véd om ham.» Advokaten tav forbitret og fortsatte derpaa roligere: «Han var en haard og kold Pedant i en ynkelig økonomisk Forfatning. – Vi var to Børn, en Søster, som var sygelig, og jeg. Vort Hjem var et taabeligt Fængsel af Strængighed, Kvakleri og Bank, en aandelig og virkelig Fattigdom med et Tryk paa alle Kanter, som ikke kan beskrives. Jeg blev holdt hjerame i al den Tid jeg ikke var i Skole – i min Fritid skulde jeg skrive latinske Stile! Min Plads var i min Faders Stue med ham bag ved mig. Den slidte Vindueskarm, som var mit Bord, de fedtede, utætte Ruder, Regnen, som piskede paa dem, det skæve Hus lige overfor i den smalle Gade, mit slove Hoved, mit arriege Sind, den tyndslidte Kadettrøje, som jeg hjemme gik i Sommer og Vinter – mine haabløse Fantasier, mit Forhold til alle Kammeraterne i Skolen, som grinte ad mig, fordi jeg var latterlig klædt, og skyede mig, fordi jeg ikke havde Begreb om at være som andre Drengene, mit Had, min Fortvivlelse – aa jo, det er lyse Minder at tænke tilbage paa en Sommerdag!»

«Har De da slet ikke noget Godt at sætte ind i Billedet?»

«Et Æneste. Jeg havde en Onkel, som boede bag Børsen og var Skriver i et Ministerium. Ham havde jeg undertiden Lov til at besøge. Jeg snød mig for Resten ogsaa til ham, naar jeg gik fra Skole. Han havde et helt Bibliotek af Romaner, de sletteste, man kan tænke sig, og nogle gode imellem. Hos ham slugte jeg af disse Bøger Alt, hvad